

May 10, 1946

Χαίρε φίλε,

Δὲν μὲ γρορίζεσαι
ξέρω ἄλλο εἶμαι ἓνα Ἑλλήνιο παιδί
καὶ ἴσα τὴν φολογραφίαν σου
εἰς τὸ LIFE μάματι καὶ δὲν
πόρεσα νὰ μὴ σου γράψω.
Ξέρω πὸς εἶσαι πόρα πολύ
"πίδη". ἄλλο σὲ περιχαρὸ εἶναι
ἔχει ὦρα νὰ μοῦ ἀπαρτίσεις.
Τὰ Ἑλληνικά μου δὲν εἶναι
ὅπως ἔπρεπε ἄλλο πιστεύω
νὰ διαβάζονται.

Εἶμαι εἰς τὸ Κανάλι

καὶ πηγένο εἰς τὸ σχολεῖο ἐδῶ
εἰς τὸ San Diego. ἔχω ποιοὺς
σινημῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ
παντὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τῆ δουριά σου ἀνέεις
ἐσὴ ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν
εἶναι θαυμάσιη. ἔχεται
ἡ καρδιά μου ποῦ εἶναι ἀπὸ
τὴν Πάριδα νὰ ἔρθῃ ἐδῶ
καὶ νὰ ἀμῆ τόσα ἔργα.
Πραβὸ! Πραβὸ!

Δὲ περιχαρὸ — ἀπαντήσε μου
ἐπιλέξος καὶ διδ' ἰόγια νὰ
πῆς.

Ὁ φίλος σου
Δημήτριος Γυριδάκης